

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tror, hr. Stetter har meget ret i, at det er vigtigt, at offentligheden får et helt klart indtryk af, hvordan det ligger. Men det har jeg ikke et øjeblik været i tvivl om; jeg havde ikke forstået repræsentanten for kristeligt folkeparti på den måde, som ministeren gjorde det. Jeg anser det for helt givet, at det forslag om ændring af fradrag fra indkomsten til skatten, som regeringen har fremsat, er der et flertal imod her i salen. Det gør jeg op på den måde, at jeg ikke mistænker de radikale for klart at turde sige ja, og der står på den anden side klart 89 stemmer, og det vil sige, der er et flertal imod. Det synes jeg offentligheden godt kan blive underrettet om allerede nu, så der ikke kan være nogen tvivl.

Også vi vil naturligvis være med til og er gang på gang kommet med forslag om, hvordan man kan ændre de ting, der er noget galt med, men det drejer sig ikke om at få en større indkomstudligning end den, man allerede har; jeg gentager specielt dette: det drejer sig ikke om at gøre forskellen på at tjene 90.000 kr. og 50.000 kr. mindre, end den er i forvejen, for den er ringe nok endda.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har to meget korte bemærkninger til det, hr. Stetter sagde.

For det første: jeg skal opgive at skabe klarhed hos hr. Stetter. Jeg tror ikke, det er fordi jeg forklarer mig dårligt; men vil man ikke opfatte, hvad jeg siger, er det naturligvis vanskeligt.

Men derefter vil jeg sige, at der er én bemærkning fra hr. Stetter, som ikke bør gå uhusket bort fra denne debat: det går ikke at ændre det lovgivningsmæssige grundlag, hvorpå familierne har grundlagt deres økonomi. Det var hr. Stetters ord, men jeg kan forstå, at det kun er noget, der gælder, når man taler om skatter. Må jeg spørge: hvad var det, vi gjorde, dengang vi nedskar børnepengene? Hvad var det, vi gjorde, dengang vi lod Statens Uddannelsesstøtte afløse af en urgdomsydelse? Hvis jeg ikke husker meget galt — og jeg har prøvet at checke af hos de konservative ledere — kunne de konservative godt være med til det; men hvis det ikke er et lovgivningsmæssigt grundlag,

hvorpå man bygger sin økonomi, ved jeg ikke, hvad det er.

Formanden:

Vi får to korte bemærkninger, før ministeren får ordet.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen (V):

Jeg vil gerne svare hr. Bernhard Baunsgaard, for at han ikke skal være i tvivl: vi nedsatte indkomstskatterne med 7 mia kr.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Man kan ikke ændre fra det ene år til det andet. Det er det, ministeren har foreslået.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg må jo tage til efterretning, at hr. Arne Bjerregaards udtalelser ikke skal tages for deres pålydende; det, jeg havde taget udgangspunkt i, var netop bemærkninger omkring velvilligheden over for intentionerne. Jeg forstår imidlertid, at den velvillighed stadig væk eksisterer, blot med udgangspunkt i et andet skattesystem, og at man i øvrigt i den forbindelse er parat til at gå ind i overvejelserne og er velvillig over for de synspunkter, der ligger bag det foreliggende forslag.

Jeg er nødt til at sige, at det er udtalelser af den karakter, der gør, at udsigterne ikke er lyse hverken for en mere retfærdig fordeling af skattebyrden eller for den forenkling, som er så hårdt tiltrængt.

Jeg er nødt til at sige, at en række af de ting, der er sagt her i dag, tyder på, at det ikke bliver muligt at gennemføre en virkelig forenkling af vores skattelovgivning, for dertil hører en virkelig sanering på fradragssiden. Et antal ordførere har været, for at sige det meget mildt, overordentlig skeptisk ved tanken om at røre ved det, der ligger på fradragssiden, og jeg skal da erkende, at det er det letteste at lade være, at det er det letteste at sige til befolkningen: det, I har, skal I sandelig fortsat have. Men dette folketing må holde op med at tale om, at vi vil forenkle og lave en mere retfærdig fordeling af skattebyrden, hvis vi ikke er parat til også at tage de konsekvenser, der skal tages, for at vi kan nå frem hertil.